

Idrottsföreningen

Följande texttrader är hämtade och sammanfattade från de sidor om Idrottsföreningens historia av Claes Borgström i boken "Från tornväktartid till modern räddningstjänst" av Bertil Söderberg

Göteborgs brandkårs idrottsförening grundades den 9 augusti 1922.

En lång verksamhetstid som inrymmer en 100-årig idrottshistoria och som visar en fantastisk bredd inom kåren, från världsmästare, olympier, elitidrottare till Korpens och motionens breda verksamhet.

Dessutom har Idrottsföreningen arbetat med PR-frågor för förvaltningen i form av utställningar och arrangemang vilket har gett Räddningstjänsten ett gott rykte både i Göteborg med omnejd och i övriga landet.

Kraven på den enskilde brandmannen har inte blivit mindre med åren utan snarare tvärtom. Egenskaper som snabbhet, uthållighet, styrka och en god social balans är viktiga ingredienser för att utföra ett bra arbete, som många gången sker under stora svårigheter och där tidspress och stress är en stor belastning.

Redan tidigt insåg de ansvariga inom kåren vikten av att ha en vältränad personal.

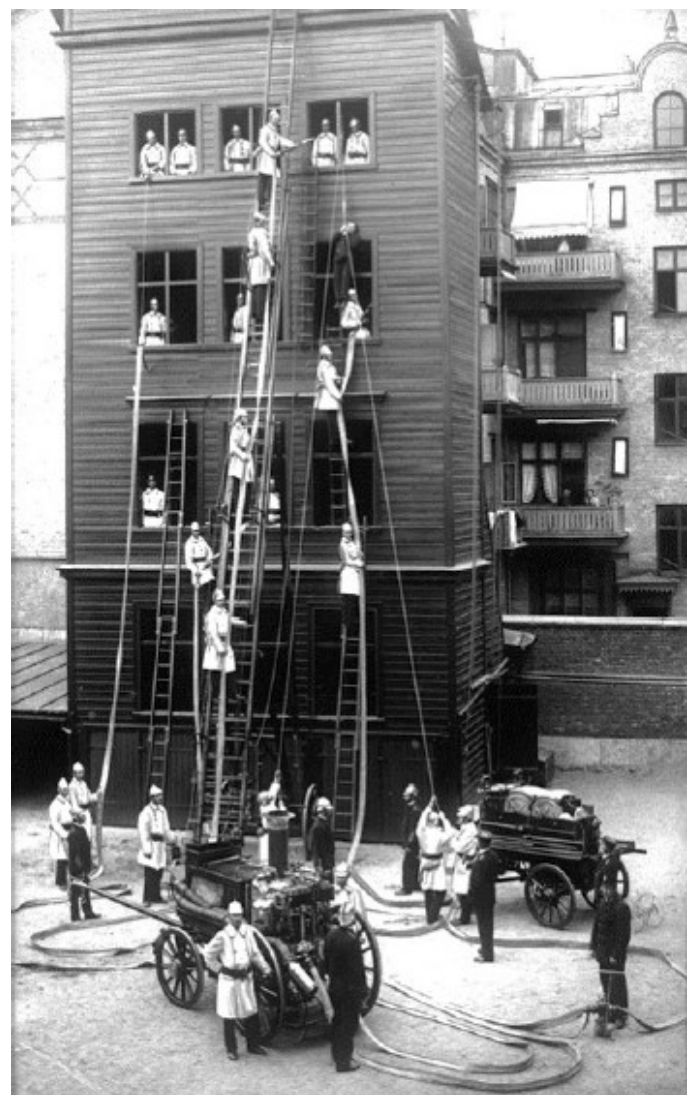
Visst idrottades det innan idrottsföreningen kom igång med sin verksamhet men förmodligen i en ganska ringa omfattning. Mycket tid gick åt till ren militär exercis i slutet av 1800-talet och början av 1900-talet.

En mer organiserad form av idrott växte fram i början av 1920-talet. Behovet av att anordna tävlingar och mäta sina krafter och kunnighet blev mer och mer påtagligt för de allt fler duktiga idrottsmännen som anställdes vid kåren.

Ytterligare ett av flera skäl var säkerligen den långa arbetstiden, då man arbetade fem dygn och ledig i ett. Fridygnet fick man bara om man "skött sig" väl, och om inte så blev det kommandering till tjänstgöring som teatervakt.

Här kan nämnas ytterligare en kuriositet, att när en brandman skulle be om sin käreastas hand så räckte det inte att enbart gå till de blivande svärföräldrarna och be om den tillkommandes hand. Även brandchefen måste tillfrågas. Tiderna har förändrats en hel del som tur är.

Initiativtagare till bildandet av Idrottsföreningen var dåvarande brandkapten Gösta Kron. Blickar man tillbaka ser man att idrottsföreningen haft ett omfattande idrottsarbete.

Övningstornet på Huvudstationen vid slutet av 1890-talet.

Visst finns det både toppar och dalar genom åren och trots vissa nedgångar så håller idrotten och föreningslivet sig levande, både inom Räddningstjänstens idrottsförening och i den totala idrottsrörelsen i Sverige.

I denna korta sammanfattning av Idrottsföreningens historia nämns bara en liten del av verksamheten.

Sedan 1940-talet har idrottsföreningen haft en stark koppling till korpidrotten. Korpen har i många sammanhang varit vägvisare för skapandet av den breda motionsidrotten och idrottsgemenskapen som finns i föreningen. Idrottsföreningen tillhör sedan starten 1944 även Svenska Brand & Räddningstjänstens Idrotts-förbund (f.d. Svensk brandkårs-idrott)

Första året 1922 vann Brandkåren den populära tävlingen "Stadsloppet" som var en stafett i centrala Göteborg. De första klubbmästerskapen hölls inomhus i grenhoppning, mellan hopp, höjdhopp, stående längd- och höjdhopp.

1926 infördes en ny idrottsgren, nämligen dragkamp. Samtliga "kamper" som brandkåren deltog i gick man segrande ur på denna tid. Brottarna var med och kämpade om ÖIS och brandkapten Krons vandringspris. BIF var även representerade i Kungsbackaloppet samt i Vikingens och Kamraternas terränglöpningar.

"Nordiska Brandmästerskapen" som är ett stort arrangemang i fotboll och friidrott, startades på 1930-talet. Idén till detta föddes 1931, genom att en "telefonmatch" anordnades i allmän idrott mellan Göteborg och Oslo.

Det gick till så att man i respektive städer, Göteborg och Oslo gjorde sina resultat, därefter ringde man varandra och meddelade resultaten. Göteborg vann!

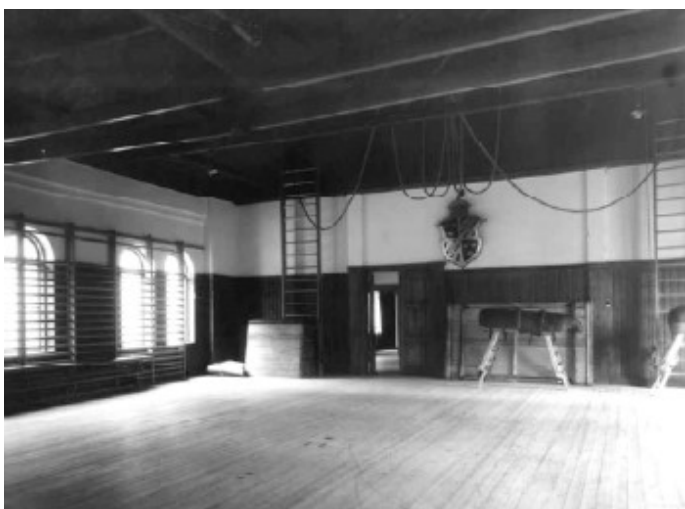
I samband med Brandkårens IF:s 25-års jubileum 1947 inbjöds Oslo till en tävlan i allmän idrott.

Brandkapten Gösta Kron med gymnastiktruppen 1926

Gymnastik-truppen 1936

Gymnastiksalen på Huvudstationen på 1920-talet

Gymnastik-truppen deltog vid Lingiaden 1949

1957 arrangerades "Nordiska Brandmästerkapen" i Göteborg där man då tog tre NM-guld i friidrott. Rolf Gottfridsson sprang 1500 meter på tiden 3.59.9. Uno Fransson vann diskuskastningen med 45,92 m samt Lars Enström som vann höjdhopp på 1,81 m.

Den populära "Pokalmatchen" i fotboll vilken spelades 1957 mot Spårvägen, slutade med seger-siffrorna 4-0 efter glänsande spel.

Matchen spelades på Ullevi med flera allsvenska fotbollsspelare i båda lagen. Fotbollslaget vann även Kommunalserien för första gången detta året.

Många av dem som på 1960-talet upplevde det stora uppsvinget i samhället, märkte också av den starka utvecklingen som idrotten fick.

Idrottsföreningen har på sitt program, badminton, bordtennis, bowling, friidrott, fotboll, golf, handboll, korp-hockey, orientering, skidor, skytte, tennis, terränglöpning.

I föreningens verksamhetsberättelser från slutet av 1940-talet och fram till mitten av 60-talet visade på aktiviteter som Ling-gymnastik, fotboll, allmän idrott, skidor och orientering.

Från mitten av 1960-talet och framåt utvecklades idrottsföreningens verksamhet mycket kraftfullt med en rad nya idrottsgrenar.

Både brandkårsidrotten och kårmotionen har haft en betydande roll för Idrottsföreningens totala verksamhet. Föreningen har präglats av både individuella insatser och lagidrottare som genom åren medverkat till Idrottsföreningens många framgångar.

I Stockholm 1969 vann Kent Oskarsson sitt första "Nordiska Brandmästerskap" i 3000 meter löpning på segertiden 8.32.5 vilket blev nytt nordiskt rekord. Kent Oskarsson löparinsatser genom åren blev enastående där man bland andra meriter kan nämna, klubbmästare i ett antal grenar, mängder av segrar i Brand-SM, ett flertal guld och nordiska rekord i "Nordiska Brandmästerskapen".

Lundby brandstation vid Nordiska Brandmästerskapen 1957

Han har även vunnit VM-guld för brandmän i stort sett samtliga tävlingar han deltagit, förutom den första då han blev magsjuk.

Meritlistan kan göras hur lång som helst över alla hans framgångar i löparspårerna. Oskarsson lade också grunden till många av de segrar och framskjutna placeringar i Fältstafetten, där BIF deltagit sedan 1947 och tillhörde toppeliten genom åren.

De starka lagidrotterna genom åren har varit handboll, fotboll och korp-hockey.

I handboll har ett flertal av spelarna även varit allsvenska och landslagsspelare därav fyra världsmästare som Donald Lindblom (1958), Gunnar Kämpendahl (1958), Nils Ekeroth (1958) och Johan Eklund (1990). Vidare av kända handbolls-namn är: Gunnar Nyberg, Henry Öberg, Arne Nilsson, William Haglund, bröderna Olle och Mikael Jacobsson, bröderna Ola och Per Lie, Odd Andersson, Janne "Kraka" Bergström (Eriksson), Lars-Erik Arnewid, Thomas "Aga" Augustsson, Kent Andersson, Kent Johansson och Roman Marciniak.

Listan kan göras ännu längre med många duktiga spelare.

Fotbollsspelarnas meritlista är inte sämre: Henry Andersson (IFK), Folke Lind (GAIS), Henry Larsson (IFK), Bertil Sernros (GAIS) Nils Ekeroth (IFK), Lennart Wing (ÖIS), Rune Wentzel (GAIS), Gunnar Gren (IFK) Arne Nyberg (IFK), Sanny Jakobsson (GAIS), Åke Schön (GAIS), Lennart "Knubben" Andersson (IFK), Sven Andersson (IFK), Gunro Lindberg (IFK), Janne Nordström (IFK), Donald Nicklasson (IFK) Göran Fransson (V. Frölunda), Hasse Berndtsson (ÖIS), Göran Ramstedt (ÖIS), Tommy Holmgren (IFK). Visst kunde man sätta ihop ett kanonlag av alla dessa.

I nostalgin kan man gräva länge när man blickar tillbaka på idrottshistorien.

Larmkläder står redo vid idrotten intill brandbilen